

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכת-משנה: דוב פיתן, אורי סלע

עורך כיתוב: עורך תבנית: סילבי סטת
הכתב הראשי: צלם המערכת: שרגא הנדל
חברי המערכת: ישראל בוכר, ניצה נבי, איתן נבירול, יעלי נעלי, יורד חורוביץ, רותי ורד, רוני ווהר, אברהם חרמון, מוסקר מאור, משה לפם, איביה פסון, עמוס קינו, שלמה קרוז, אלי הבור.
נצייר הראשי: עורך דפוס: מנהל מעבדה: שמואל ברהור, אריה אריאל, נתן רחז

האונן כי היה לו חבר טוב, הרב שמואל סלמ' נר, והוא נסע ליירושלים ונתקל...
הוא ענה, מניה וביה: "הלא הוא נעשה רב ראשי ביירושלים..."

יוסף קורבמן, תל-אביב
ראויים אתם להערכה מיוחדת על שהרחבתם עוז כנפשכם להסיר סוף סוף את מסחה הצבאי עות והמירמה... אלה היוצאים מעוריהם ממש, לביעור נגד החורף, עשו ועושים מעשים ש"חיי רות" זה מונח מהור נלכי ירום!

יצחק י. הללי, ירושלים
... לא נכון כי נציג פא"י הקיצוני (במועצת עיריית חיפה) לא מצא פסול גם כפתיחת התערוכה בשבת, אם הוא לא התפטר מתפקידו כמנכ"ל חושף, יש להבין את מצבו. היה זה נסיון קשה. היה חז"ל אמרו: "אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו (על הכסא)..."

ד. ברומברג, חיפה
חז"ל אמרו גם: "רק לימות המשיח יהיו צדיקים יושבים על כסאותיהם ונהנים מזיו השכינה".
...האיש שכתב את המאמר הוא משמינין מפי צועל...

חניניה הופר, בני-ברק
דוד דור ודירותיו
ככלל לא מפליאה אותי עיסקת הדירה של שר האוצר לוי אשכול (העולם הזה 970). אין בה גם כל חידוש: אלה הם מעשים קלאסיים שנעשו ונעשים בכל מדינות העולם. התמנה היא בזה שמהוינו נותנים ספרי תנ"ך במתנה לכל אורח נזיר, על מנת להוכיח לעולם איוה צדיקים הם ישראל ברדג, תל-אביב

כי מציון תצא תורה ופסטררים מעם הספר. מי ממינסמרי בריהימועצות, או ארצות-הברית למשל, מסתפק בדירה של ששה חדרים? אמילו אם נקח בחשבון שדירתו הצנועה של שר האוצר עלתה 75 אלף לירות, הרי מהו הסכום הצנוע הזה לעומת תקציב המדינה לשנה אחת, המסתכם במאות מיליוני לירות? האם בגלל סכום סמלי כזה כדאי להרעיש עולמות ולבזבז שני עמודים של העולם הזה?
אתם כותבים שהכסף מחולק בין רשות-הסדר, תוך משרד האוצר, משרד התכנון ותקציב השר כחן של רשות הפיתוח. אני משוכנע כי שכתתם שלוי אשכול - ירום הודו - הא גם ראש אגף הקליטה של הסוכנות היהודית, מה יש, הקליטה לא עורה לכלום את אשכול?
ולבסוף, שיעור בהשכונות: חלקו את סכום הכסף, שעלתה הדירה, בין משלמי המסים בארץ והתורמים בחוץ-לארץ, ומקבלו תוצאה מדיהימה: כל אדם תרם נרושים בודדים למען לוי אשכול. פעם נתתי נדבה שילינג אחד לעני זקן, שפסם ירו כחתנה המרכיזית.

קורא, המבקש לחיות בשלום עם האוצר כסיכומו של עניו, הביעו בדגוריון ואשכול את צערם על המשנה. יופי!

חגי קוזלוב, קרית מוצקין
השקט והרעש
פרשת אורן (העולם הזה 971) לא הוסיפה כבוד למדינה. אולם כמרגיזה אישית עמוקה, נגעו דברי אורן עצמו עד למעמקי לבי.

רות שוהם, חיפה
מאד התפלאתי לראות את הכתבה לכבוד המנור רשדיהשוחרר, שלפי הורעונו - בלי כל לחץ פניו - נשבר תיכף אחרי היומיים הראשונים ואי שר כל עניין הזקנתו כמה חודשים במאסר. לפני משפט הראדה, היה נחזק רק כדי שהחבר ילמד גם את השפה הצ'כית... ועליו אתם כותבים: "האיש שלא נשבר!" חורו כתשובה...

חביבי שיבה, הליגה האנטי-קומוניסטית בישראל
...מי הכרוז ברדיו פראנז על מרגלי ישראל וכל יתר הפסולת? קשה להיות ניכור שמה? טוב, אבל אומרת אשורן כי נשבר! אז מה כל המטרסן הזה?

לילות כנען
סוף סוף הניע גם העולם הזה (971) את הר כניען ואל האשה שהיא סימיונרד בנתי החר - שרה לוי.
כאתה השומעת זה שנים רבות סיפורים על אשה מעניינת זו, אני רוצה להוסיף עוד קו לדמותה. כשכאה בתה מאוסטרליה השלמים עמה, אחרי כמה שנים ברוגז, עובדה שרה התקנה את הבית, נעלה אותו ועברה לנור באותו לילה במקום סודי.

הבת בילתה את כל אותו ליל חורף סוער ומקי פיא על מדרגות הבית הנעול, המתנה לשוא לאם העקשנית, שחורה רק אחרי הסתלקות הכת.
דבורה מ., צפת

מה יפים הלילות בהר כנען...
...שכתתם לציין כי שרה לוי החליטה באחד הימים לתרום להריכנוען על שם עצמה, "קרית שרה". היא התקנה שלם מיוחד בכניסה לכביש ההר, אך מתנניהו הסירו אותו בליה. למחרת היום הצטיבה אותו שוב, וחוזר הלילה, משך עשר רות ומאות ימים ולילות, עד שמת ראש הטיעה הנגדית, ברזל הזקן.

אברהם צפתי, צפת
הדרגמה האישית
לפני כמה ימים חזרתי משבוע של עבודת כתי צורים כספר. אני רוצה להתעכב על עצם הענין, כי הצורך בעבודה זו כרוז לכולנו. רצוני רק לציין עובדה מעניינת והיא - שכל המתנדבים, לפי מה שנמסר לי במשך, שכיכים לציבור הרעוד במדינה כציבור בעל רוב החובות ומיעוט הכונו יות.

...אולי כדאי לשנות, בהוצאה הבאה של האני ציקלופדיה, את הגדרת המושג דמקריטה?
דוד שור, באר יעקב
פעם היו מספרים את הכריחה על יעקב חזן, מנהיג השומרונים, שיצא כשבת בבוקר מהדרו במשך משמרהתקמק כשהוא לבוש בגדי עבודה וחמוש מוריה, "יעקב" צעק אליו אחד הפעור טים במשך, "אתה שוב הולך העזאל?"

נזכרתי בכריחה זו למראה התנונים והיומנים המוצפים תמונות של מנהיגים גדולים שיצאו כביכול, לעבודת כיצורים של חצי יום או יום מצלמים, מה?

יוסקה גרשמן, חיפה

רד גליקסון 8 תל-אביב, מען המברקים 26785
פולטרס' ת.ד. 136, 137, 138
החופש לאור: העולם הזה 23204
דפוס ישראל בע"מ, ת"מ טל. 23204

העתון הנקרא ביותר במדינה

אחת המועמדות הסופיות (והרציניות ביותר) לתואר צברית 56 חילת בתפקיד אחי ראוי, צברית דור שלישי ובה למשפחת יוצאי לבנון, וישאה למורים כרמל (24), שעלה לפני שבע שנים מצרפת. מאחר שגליה היא

כלה גליה ארקיין

בוגרת בית-הספר אליאנס, אין בעיות לשור ניות.
כקודה, יעד מורים מדי פעם במשך עשרה ימים, יחזור להופשה של חמשה ימים. גליה, לשעבר אתלטיה, עד שנקרע לה חרדי באחת התחרויות באיציטיון, מבי סיחה עתה להיות קודם כל עקרת-בית טובה.

מה הקשר? פשוט מאד: השבוע (18), אותה נערה לאותו בחור. גליה ארקיין (יש)

מכתבים

מה אתה יודע על המינץ?
לו היה קיים סמסילוציר בישראל, הייתם צריכים לכותב בו עבור מאמרכם על הבינום של סועליאנודתישראל (העולם הזה 971). הייתה בו מינה נזירה בעתונות העברית: היגנות אישית למופת, הירפוט בלתי-ניתנת בהסקת המסקנות, ועבודת-גמלים של השנת מאות עובדות. אם זו דמתכם הרגילה, רשמו אותי כקורא כבוע מהיום.

ישראל חן, נהריה
חן-חן, הקורא חן.
...האם היה מינצודר כנגד כל כך מינציוני?
שמואל גלאון, רמת-גן
...אינני קרוב להכרהכנסת מינץ, אבל אני נוצא את אותו השם ואני חושב שאחם הנומת מאד בסירוס השם מינץ במאות סירוסים וציי רופים שונים.

יעקב מינץ, ירושלים
הקורא מינצודק.
ביה... אולי כבי צדק כדכריו הככבים על מפלגת פועליאגודתישראל, ברם ירשה לי לשאול

העולם הזה

העולם הזה

העולם הזה

הרצל מוז בוויין
הקורד שאל: "מדינה ציונית?" (העולם הזה 970) ואני עונה: "כן וכן" הוא יכול אולי להסתנוכב ולשכוח כי לולא הציונות לא היה נמצא כיום בתל-אביב. אבל אני, שתמונתו של הר"ר זאב בנימין הרצל הלחית כביתו, לא שכחתי וללא אשכח זאת לעולם!

אלחנן הלפרט, זכרון-יעקב
לו הטרחתם עצמכם להדפף באחד מספרי ההיס' מוריה המוקדמים של בית-הספר העממי, הייתם מופתעים לדעת שקיימת זהות מעניינת ביניהם לבין בחיין, שר החוץ הכריזי לשעבר, וקודמיו. אלא שקיים, בכל זאת, הבדל מה ביניהם לבינו. הוא טען שבע 6000 אלף יהודים, דינו. ואילו אתם, כנרובותכם הרבה, מסכימים להדגלה הי ישוב היהודי עד קצת למעלה ממיליון ומחצית המיליון.

יוחנאל כהן, תל-אביב
אתה לא מוכיר אותם?
ביטול המימשל הצבאי (העולם הזה 969) כמר הו כפתיתת שערי המדינה בפני פולשי חוסין ועבר אלינאצו. כל המוצר בו - אויב או מפורחן אל ירון, פתח-תקוה

אנשים שלא באו מעורם כמנע עם הערבי, לא הכירו את אורח חיו ומחשבתו, הם אשר נעשו כן לילה למומחים לעניינים הערביים. אנשים אלה, אשר מעולם לא יצאו מכסרות ששריהם, הם אשר עיצבו את המדיניות הנוכחית והם אחראים לכשלונה המחרת.
ניסיתי לפעמים לשוחח עם אנשים שונים, אשר דברם היה חשוב במפלגות השונות, אליהן השי' תיכר, אך תמיד קיבלתי את התשובה הצנחית: "מה אתה מבין בעניינים הערביים? אתה לא מכיר אותם!"

טוביה חרמן, חיפה
עלמה, עלמות, עלמתם
התושבתי מאד מספורה של אופירה ארו על הירדות שנוצרה בינה לבין הנציגה המצרית כנסם בנות האמת, (העולם הזה 971). למען האמת, סיקסקתי כל הזמן בחשיבותו של מפעלכם לבחי' רת צברית אופיינית. עתה אני משוכנע כי זהו מיפעל בעל חשיבות לאומית. המשיכו בו.
ד"ר אליהו קור, ירושלים

בהחלט.
כותרת הספור, "מדמואלז מישראל" (העולם הזה 970) אינה נכונה, וככו, מדמואלז בצרפתית מירושו עלמתי, ועלמתי מישראל הינו שניאה בעברית, אם כי מברחת במקצת. תנכון הוא, אם ככר בצרפתית, אז דמואלז מישראל, שפירושו עלמה מישראל.

אריה סטרוד, תל-אביב
אולי'לה! או בצרפתית יותר פשוטה:
La correction est plutôt didactique, mais tout de même méritée.

עז גזגרים
אתם מאה אחו בזמן האחרון - על כל פנים במדור הספורט. תגרו לכתב הספורט שלכם שי' הוא כסדר נמוך, ושכך מלה שהוא כותב מעניינת מאד ושירכה לכתוב ו...
דויד לוי, חדרה

דיו הוא כבר מסמיק.
הניג אחד מהלהיבים הפסורם האופניים, אולם מירוד כוח שנערך במסגרת חגיגות הסועל עוד לא ראינו. לכן אנסה להשתתף מירוד זה למרוץ השורון, שנערך בזמנו על ירכם. לפני מירוד הפועל ריברו וכתבו עליו הרכה. אולם ההצלחה הייתה הלשה מאד, לעומת שלכם. וזאת למרות התרם מטעם המאחרות הספורט, אשר הולם משום צרות עינם של העסקנים על מרוץ השורון.

... חזיתי כנמר המירוד ליד מכזה ישראל. בדיוק כנמר, כששני רוכבים (אוסטרלי ואנגלי) נתנו פנינם, נעצר מתאום גים משמתי במטר אחרי קו המרד וחסם לאנגלי את הדרך. לכן, למען לא להתנצל בניימ, עצר את אופניו ונפל לצד הכביש ונאלץ לוותר על מקומו הראשון.

יעקב מווס, תל-אביב

הדרכה יעילה

יעל היתה מיכית בבטיס הדרכה של סירונית וכחוב, הבליטה בכל הזדמנוה את ידיעותיה, העיקר, פענט הלכה ליד מוגרבי והנה ניגשת אליה ישישה בת 80 וטואלת אותה איפה זה רחוב שלוש. יעל התחילה להסביר: "לכי ישר. העץ ממולך, את צבענות סמאלה - קיוסק. מאחורי הקיוסק - מכשול. עקפי אותו. טוחן של 400 מטר - בית. לכי ימינה, שעה 2/2 - רחוב. בקצהו, היעד."

באמת יפה מאד, השיבה הזקנה. וי איך מגיעים לרחוב שלוש?"

אריה אבניר, צה"ל